Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

audiunt

Et templū ñ uidi in ea. dñs enī dē omps tēplū illi est ē agnī. Hoc q̄ tēplū ut pdictū est uel colūba
in gēsius. uel aqua unia mundans ē saluans egēdi ppbē ostendit. scil ut sic iā dictū ē de plenitu
dine eī nos omes accipiam. hoc inq̄t uidi ē testimoniū phibui. qā hic ē filī dī. Dicat hoc digni
orator. amicī regis. ē curie celestis archisenator nobilis. dicat. qā uir iste q̄ ut sup̄ diri p me
uenit. hic ē filī dī. Michil enī lubentī audiūt cuies supne urb. nullū cytharedū audire maluntpueri
pbi. cantandi doctes. ē ad bonū canticū saltare docti. Hā q̄s manifestī hoc pcentore fidei
xpm dm ē hominē ēē potuit ostenderē. Vbi enī uirū p se uementē diū. hominē p se natū eu
dentē expsit. Et magnificentī agnū dī uirū q̄ hominē diū. uidet eo respectu q̄ de agno
typico in lege dictū ē. Erit aū agnī absq; macula. masculī annicul. Agnī nāq; masculī est
hic homo nulla mollicie resolut. s; omī uirtute stans. solid atq; pfect. Virū q̄ dicens. uerā
cū integrate utuus exp̄sit natam hoīs. Nē aū testificans qā hic ē filī dī. uerā nihilominus ostendit
in illo natam diuinitatis. filiū nāq; altī natē ēē q̄ pat ē q̄ illū genuit. rationabilit ñ pot in
telleg. Quando enī ho aliud generat q̄ hominē. Sic ē omē animal ñ aliud q̄ qd ipsū ē aliq̄ndo
gēnat. s; nec ulla herba ē semī affert ñ iuxta genī suū. neq; lignū hic facies fructū. suā insemi
ne aliq̄ndo excedit speciē. Sic enī creator omniū illa statuit. pceptūq; posuit ē ñ pteribit. Quanto
magis ipse creator ñ aliud q̄ qd ē ipse genuit. idē dē dm. lux lucē. in mīsius in mīsū. omps omī
potentē. Istū q̄ipe ñ adoptauit s; genuit. sic hic ipse iohs euidenter ē pmit in eo qd supī ait. Vni
genit qī ē in sinu patis. ipse enarrauit. Clarō q̄ lumine nob luēna [illegible] hec ardens ē lucens luce
uera xpm dm ē hoīem ēē ostendit. q̄ ñ cōphendere tenebre. scil [illegible] mites manichē atq; forin al
te uerū dm. ille uerū hominē esse negans hunc ihm xpm. Sed rursus cauendū nob est
heresis nestoriane monstrū biforme. asserentis sic duas natas. substantias. sic duas nihilo
minus inē ostendas ēē psonas. ut alī filī dicit. alī filī hoīs. Hoc sane nec ratio. nec ipse comu
nis nre locutionis usus admittit. qd maxime norunt dialectici. Non ē enī nom aliqd speci
ale aut generale pt hoc qd gnralissimū ē. scil substantiā. q̄ simul ds ē ho possint appella
ri gnralit. ubi gtā. qm moysi ē daron duo s hominēs. ē hic bos ē ille. duo s bouēs. l duo
s animalia. siue. ñ. s animata corpora. Non aliq̄ sic parit ds ē homo pdicari potunt uno
specialī l gnralī. n tantū eo qd gnralissimū ē. id substantie uocabulo. Neq; enī de dō uero
ē ut de hoīe pot animal pdicari. ē uidet ds uerū corp ñ ē. q̄ ppt nec animatū corp aut
animal ē. sū q̄ masculino gnre de ē dō ē homine pdicauerīs duos. qd substantiuū huic ad
iectiuo appones. Desidat enī adiectiuū habere substantiuū. siue qd pueri q̄q; norunt
sep mobile querit siu gnris numeri q̄q; ē casus eidē habere furū. Et utq; ñ qd diuisas spe
cies aut diuisa in diuidua specierū significē. qd fieri in [illegible] gnre masculino impos
sibile ē. Hā ubi gtā hominē ⁊ equū ē diuisa nomina s specierū. uno masculini
gnris substantiali nomine pferre ñ potes. Qua ppt de homine ⁊ eq̄ melī dicit. hec
duo. q̄ hos duos. qā uidet equus cū homine psonas ñ facit numerū. licē pluralitatē